

[Gert Petersen]

positionens partier, som man overhovedet kan.

Men ellers er det jo regeringens julegave til befolkningen, vi står her og diskuterer. Denne julegave, er en ordentlig øretæve; en nedskæring på i hvert fald 6 mia kr. Det skal lige tilføjes, at der er nogle få, obligationsejere og aktionærer, der ikke får øretæver, men en pæn blød pakke – det vil hr. Thoft fra SF senere komme ind på – men for det store almindelige flertal i befolkningen, er det en øretæve.

Den umiddelbare konsekvens af indgrebet bliver uomtvisteligt øget arbejdsløshed og sociale skævheder i forstærket omfang; man foretager jo nedskæringer over én kam. Også kommunale byggearbejder for handicappede, plejehjem osv. bliver ramt af straffeekspeditionen og de, om jeg så må sige, strafrenter, som arbejdet skal belægges med.

Man har oven i købet udformet indgrebet som en slags straffefelttog mod kommunerne, sådan at velhavende kommuner kan fortsætte med det, de er i gang med, medens de kommuner, der er ringest stillede, får det meget slemt og formodentlig i mange tilfælde vil være tvunget til at afstå fra at løse de opgaver, de havde sat sig. Altså forskelsbehandling hele vejen igennem.

Hvilken virkning har indgrebet på betalingsbalancen? Ja, da jeg hørte hr. Gammelgaard, måtte jeg næsten tro, at underskuddet på betalingsbalancen allerede nu var i fuld gang med at blive forringet, men der er altså tale om nogle fugle på taget, hr. Gammelgaard, og det har der været nogle gange før.

Nu siger man, at dette her kan føre til, at betalingsbalanceunderskuddet til næste år bliver reduceret til 16 mia kr. Må jeg minde om, at man for 1985 ved årets begyndelse sagde, at betalingsbalanceunderskuddet ville blive på 15 mia kr. Den reduktion, som man nu forudser, er ikke engang nede på det niveau, som man pralede med at man ville nå ned på i 1985.

Må jeg også minde om, at man for 1984 ved årets begyndelse – det var oven i købet under en valgkamp – sagde, at vi ville nå ned på et betalingsbalanceunderskud på 8 mia kr. Da endte vi reelt med 17 mia kr., og i 1985 er vi altså reelt endt med 23 mia kr., hvor man havde forudsagt et underskud på 15 mia kr. Man må derfor hellere vente og se, hvordan realiteterne kommer til at se ud i

1986. De har gennemgående været betydelig anderledes, end denne regering har forudsagt. Under alle omstændigheder: det er en relativt beskeden effekt, der er tale om, når det drejer sig om betalingsbalancen, derimod en klar og uomtvistelig effekt, når det drejer sig om beskæftigelsen, nemlig en effekt i retning af en øget arbejdsløshed.

Indgrebet skal jo også ses på baggrund af den situation, de omstændigheder, der eksisterede i foråret, da regeringen foretog sit store indgreb på arbejdsmarkedet og fastsatte lønrammen til de 2 pct. i år og 1½ pct. til næste år. Dengang lod man forstå, at disse betingelser ville blive fastholdt, og at der ikke var andre betingelser vedrørende folks levevilkår, der ville blive ændret. Ikke desto mindre gennemfører man nu et indgreb, som klart ændrer almindelige menneskers – arbejdernes, lønmodtagernes – levevilkår.

Vi skal også se indgrebet på baggrund af, hvordan man krøb udenom før kommunevalget. Under åbningsdebatten i oktober måned blev det forudsagt fra flere sider i oppositionen, at regeringen ville komme med et sådant indgreb. Det blev afvist, eller vi fik ikke noget svar. Så sent som lige før kommunevalget var der jo en kendt journalist, som forudsagde, at indgrebet ville komme, og det stakkels menneske var lige ved at komme for domstolene, fordi hun havde været så fræk at sige sådan noget om regeringen, når hun ikke kunne bevise det. Det viste sig altså, at det var rigtigt, og at den statsminister, som sad derude i TV og, om jeg så må sige, hældte vand ud af ørerne, var noget på glatis. Han må have vidst, at indgrebet måtte komme; det eneste, man manglede af handelstallene var oktobertallet, og dette oktobertal ville ikke være i stand til at rette situationen op, men det måtte bare ikke siges før kommunevalget.

Endelig skal vi se indgrebet på baggrund af, at der har været tale om en alt for langvarig passivitet.

På baggrund af alt dette tror jeg godt, man kan forudsige – ligesom vi forudsagde før kommunevalget, at der ville komme et indgreb efter kommunevalget – at der kommer et nyt i løbet af en 4–5–6 måneder, for når det drejer sig om selve betalingsbalancen, hjælper det her ikke ret meget.

Men hvad skal det så tjene til? Hvorfor foretager man det? Jeg mener, at det har me-